

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu. -- Posamezna številka stane s priložo „Vera in Življenje“ 2.- Din.

Zdrava, Marija,

milosti polna, Gospod je s Teboj, blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus. — Sveta Marija, Mati božja, prosil za nas grešnike zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Prišel bo.

Kdo bo prišel in kam bo prišel in kdaj bo prišel in kaj bo prinesel? Kdo neki? ... Božič bo prišel in z njim bo prišlo božično drevesce s svečkami, okraski, bonboni in darovi za želodec in vsakdanjo rabo. Z drevescem bodo prišle tudi lesene jaslice in mah okrog njih, po katerem bodo hodile kravce, ovce in pastirci s palicami in rogovi. Pa Marija in sv. Jožef se bosta nastanila v hlevcu in tam od daleč bodo prihajali s kamelami sv. Trije Kralji. Pa še nekdo bo prišel. Ali ne veste kdo? I seveda vemo. Jezušček bo prišel, pa prav v vse naše hiše bo prišel in vse naše družine bo obiskal. V jaslice ga bomo položili na sveti večer. Še celo v cerkvi ga bodo položili v jaslice. Da, tudi v cerkvi. Gledat ga bomo šli, pa še k sosedovim in k sorodnikom in k znancem bomo šli pogledat, kakšen bo prišel Jezušček k njim. Tekmovali bomo med seboj, kdo bo napravil lepši hlevček, kje bodo ovčke in pastirci lepše razpostavljeni po hribčku in okrog hlevčka, tekmovali bomo, kje bomo pripravili Jezuščku udobnejše domovanje ... Bo prišel? ... Seveda bo prišel, saj ga bomo sami položili v jaslice. Še vsako leto je prišel, pa ga bomo tudi letos sprejeli v svoja stanovanja in mu lepo pripravili jaslice, saj pravijo, da znajo malokje staviti tako lepe jaslice kot mi v Trziču.

Pa ste že kdaj pomislili, kakšen bo ta Jezušček, ki bo prišel o božiču v naša stanovanja? Papirnat bo ali pa lesen, pa tudi iz gipsa ali iz porcelana se dobi tu in tam. Radi tega poslikanega papirja, radi izrezanega lesa in porcelana toliko govorjenja, priprav in veselja? Ali res samo zato? ...

Resnično, večkrat ostane samo pri tem, in pri gorečih svečkah ter bonbonih, ki vise na drevescu. Še na zabožčke se kdo domisli, ki so pod njim ...

Ali je v tem vse veselje božičnega večera in svete noči? ... Le premnogokrat ostane pri tem. Kolikokrat ostanejo duše trde in puste kot les, gibljive kot papir in krhke kot porcelan. Čarobna svetloba svete noči jih ne razsvetli in ne ogreje; vsa skrivnost božičnih praznikov gre mimo njih, kot gre lahen vetrič mimo lističa papirja. Poigra se z njim, pa gre naprej. Tako odjeknejo v duši marsikomu lepi akordi božičnih pesmi in vzbude v nji strune božjega veselja, ki izvira iz zavesti otroštva božjega, a že v trenutku to brnenje zamre v hrupu življenja. Kol da so polesenele te naše duše, kot da so papirnate ali porcelanaste, ki ne morejo zaživeti božjega življenja. Božična noč ga vdihava, kot ga je Bog vdihnil prvemu človeku in je mrtva stvar zaživela življenje podobno življenju v Bogu. Mrtva stvar je sprejela to življenje, a duše naše, ki so že podobe božje, ne marajo zaživeti resničnega življenja božjega, ki je življenje milosti božje. Božična skrivnost nam vdihava to življenje, a mnogi ga nočejo sprejeti ... drugi ga pa sprejememo, a nam je le v okrasek, kot barve na papirju, ki ga prvi vetrič obrne in položi v blato. Kar odkrito si povejmo: Nismo še doumeli skrivnosti božične noči in ne skrivnosti božjega življenja v nas, zakaj med nami ni miru, ni ga onega miru, ki ga s takim poudarkom oznanja sveta noč: „... in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji!“

Zakaj ga ni med nami tega miru, ki ga je Jezus prinesel na svet? Nova skrivnost je to, veliko večja je ta skrivnost od one prve skrivnosti svete noči, ko je Bog človek postal. Kristjani smo vsi, a naše krščansko življenje, naši medsebojni odnosi? Mir med nami? Srečavamo se, pozdravljamo se, ogovarjamo se in tudi pogovarjamo se, pa smo si kljub temu bolj tuji kot so si tuji papirnat in porcelanosti pastirci, ki jih bomo razpostavili ob jaslicah, in naša srca so bolj

mrzla, kot bo mrzla burja, ki bo o božiču brila mimo naših ušes. Glasovi angelskih melodij, ki povzdigujejo čarobnost svete noči in bi morali odjekniti v duši vsakogar, gredo mimo naših ušes... in na zemlji mir ljudem... gre skozi božično noč... Zakaj ga ni?...

„In prehodil je vso jordansko pokrajino in oznanjal krst pokore za odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov prekora Izaija:

„Glas vpijočega v puščavi:
Pripravite pot Gospodovo,
izravnajte njegove steze,
vsaka dolina naj se izpolni
in vsak hrib in grič naj se zniža;
in kar je krivo, naj bo ravno,
in kar je hrapavo, naj postane gladka pot:
in vse človeštvo bo videlo zveličanje božje.“
Obrodite torej vreden sad pokore...“
(Lk. 3, 3—8.)

Iz vseh nedeljskih evangelijev adventnega časa odmeva ta klic, klic po vrednem sadu pokore. Premišljevanje o njem nam da tudi odgovor na vprašanje, zakaj ne odjekne božična pesem o miru v naših dušah. „Obrodite vreden sad pokore!“ — Ta klic naj nas pripravi na prihod resničnega in živega Jezusa v duše naše. Ne samo pokora, ampak vreden sad pokore. Saj v pretežni večini še pristopamo k sv. spovedi in opravljamo naloženo nam pokoro, a sadu ne pokažemo in prav zato tudi ne odjekne v naših dušah vesela božična pesem in ne prinese miru in veselja, v dušah ni življenja božjega. K sv. spovedi gremo, pa gremo zato, da zadošimo stari navadi, ali zato, da bo žena prenehala sitnariti in pa zato, da me bodo ljudje videli. Koliko jih je, ki gredo, ker jih stariši pregovore ali pa prisilijo. Vsi ti opravijo zakrament sv. pokore, a sadu pokore ne pokažejo. Ne zraste jim želja, da bi bili Bogu po volji, ne obrode sadu pokore in božična skrivnost pride, pa gre... mimo njih...

Bo šla tudi mimo nas?... Obrodimo vreden sad pokore in prišel bo Jezus ne samo papirnat in lesen v naše hiše, ampak resnični v naše duše... Bo prišel?... Pripravimo se in prišel bo!
Z. V.

Čudodelna svetinja.

Dne 27. novembra letošnjega leta obhajamo stoletnico čudodelne svetinje ali svetinje brezmadežnega spočetja device Marije.

Ta svetinja je naravnost nebeškega izvora. Pokazala in naročila jo je sama Marija dne 27. novembra 1830 pariški usmiljenki Katarini Labouré (Labouré).

Ob našem letošnjem sv. misijonu smo se s to čudodelno svetinjo že kolikor-toliko seznanili. Pa res zasluži našo pozornost in navdušenje. Toplo priporočam vsem faranom, da pazljivo prečitajo članek o tej Marijini svetinji v letošnji novemberski številki „Bogoljuba“. Ta članek izčrpno poroča o postanku in moči te Marijine svetinje. Zato na tem mestu posebna razlaga ni potrebna.

Omenjene naj pa bodo posebne prednosti te svetinje: 1. Po izrečnem spričevalu svete rimske stolice je to svetinjo razodela in vpeljala brezmadežna Devica sama, in sicer 27. novembra 1830, ko se je prikazala božji izvoljenki, č. sestri Katarini Labouré, usmiljenki sv. Vincencija P. v Parizu. — 2. Ta svetinja je res čudodelna; kajti po njej je dobilo že nešteto bolnikov nenadno telesno zdravje in mnogo grešnikov milost spreobrnjenja. — 3. Sv. Cerkev je vpeljala poseben praznik „Prikazanja čudodelne svetinje“, ki se obhaja 27. novembra, in je potrdila za ta praznik, kakor za praznik sv. rožnega venca, posebne mašne molitve in duhovne dnevnice. — 4. Pomenljive podoče na tej svetinji, ki jih je istotako razodela Brezmadežna sama, nam odkrivajo bogato zakladnico prekoristnih naukov za lepo življenje in apostolsko delovanje. — 5. Čudodelna svetinja je obdarovana z nenavadno velikimi odpustki.

Tisti, ki pobožno nosijo čudodelno svetinjo, so v življenju in smrti pod posebnim varstvom brezmadežne Device.

Nadenimo si pomembno čudodelno svetinjo! Tudi tržiški župnik je dobil te dni posebno pravico, da sme blagoslovljati te svetinje. Porabimo letošnjo stoletnico lepega Marijinega znaka v to, da se ga oklenemo in z njim vred seveda otroško vdanost do Marije poživimo!

Vsem dečkom in deklicam Marijinega vrtca bo čudodelna svetinja blagoslovljena in izročena na Marijini praznik 8. decembra pri popoldanski mladinski pobožnosti, ko se vrši slovesni sprejem v Mar. vrtec. Naj v Marijino varstvo mladina naša pribeži, da bo varno potovala skozi življenje. — Vsi otroci bodo dobili čudodelno svetinjo v cerkvi zastonj. Če bi ob tej priliki želel tudi kakšen odrasel prejeti to svetinjo, naj se oglasi pred popoldansko pobožnostjo v zakristiji. Tam bo svetinjico dobil.

Vse, kar nas spominja na Marijo, nam mora biti ljubo. Ali nam ne bo draga posebno svetinja, ki nam jo je Marija sama pokazala?

Obhajilna patena.

V smislu instrukcije sv. kongregacije zakramentov z dne 23. 3. 1929 in sklepa konference dekanov ljubljanske škofije z dne 12. 6. 1930 odredajo naš prevzvišeni vladika, škof Gregorij, da se uvede v vseh cerkvah in kapelah, kjer se običajno deli sv. obhajilo, obhajilna patena.

Ker v naši škofiji verniki še niso vajeni na to pateno in bi jih podajanje iste od rok do rok motilo, zato bo držal pateno dostojno oblečen cerkvenik ali mašni strežnik.

Predpisana obhajilna patena bo uvedena tudi v naši župniji.

To in ono.

Novi cerkveni molitvenik je izpremenil nekatere molitve bo besednem sestavu. Slovensko besedo je vedno zvesto negovala in čuvala med našim narodom posebno slovenska duhovščina. Razvoj našega jezika pa kliče seveda vedno tudi v cerkvene molitve nove besede. Novi cerkveni molitvenik in z njim izpremenjene molitve so obvezne za rabo duhovnikov in tudi vernikov. Pri molitvi Zdrava Marija pazimo posebno na naglase: Blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad...!

Gospodinjski tečaj, ki ga letos tretjič prireja Vincencijeva konferenca za delavska dekleta, se je pričel 5. novembra. Obiskuje ga 18 deklet. Mnogo jih je bilo odklonjenih, ker je mogoče sprejeti le omejeno število. Pa pridejo prihodnje leto na vrsto. Tečaj vodita v popolno zadovoljnost čč. sestri Evalda in Patricija, ki sta čez dan zaposleni v sirotišču, zvečer pa se še vilikodušno žrtvujeta za izobrazbo naših deklet.

Bolnike in onemogle bo farna duhovščina obiskala za prejem adventnih svetih zakramentov v kvaternem tednu. Naj bodo vsi priglasi vsaj 14. decembra. Po Trziču se bo po hišah spovedovalo 18. in sveto obhajilo delilo 19. decembra, po Dolini se bodo delili sv. zakramenti v jutru 16. decembra in pri Sv. Ani v jutru 17. decembra.

Dneva ne pove nobena prat'ka. Letos imamo v naši župniji razmeroma malo mrličev. V sredi novembra je pa smrt nenadoma

kosila. Kar tri tržiške odlične rojake, ki so na glavnem trgu preživljali svojo mladost, je smrt naenkrat pokosila, ko je vse tri zadela srčna kap. V Beljaku so 16. novembra pokopali go. Josipino Schwell, rojeno Pollak v Trziču. V Ljubljani so zagrebli 18. nov. go. Tilkó Dolenčevó, roj. Lončar v Trziču. Ko je pred leti doma gospodinjala, je marsikateri revež vesel odhajal iz Lončarjeve kuhinje, ko je okusil njeno dobroto. V Trziču smo pa 19. nov. pokopali tovarnarja, posestnika itd. g. Globočnika Karela, ki je v starosti 46 let moral prenehati izkazovati svojo zemeljsko ljubezen dragi družini, svojim delavcem in marsikateremu potrebnemu. Isti dan 19. nov. smo pokopali tudi Marijo Markovič, ki je z Jobovo potrpežljivostjo prenašala težko bolezen. Dne 23. nov. je hitro umrla Neža Kastrun in isti večer se je nesrečno ubil Zupan Janez. — Naj vsem sveti večna luč!

Namesto venca na krsto pokojnemu bratu je vič. g. duhovni svetnik Josip Pollak daroval za tržiške reveže Din 500 —, katere bo razdelila Vincencijeva konferenca. Bog povrni!

Mohorske knjige je velika večina naročnikov že odnesla. Kdor jih še ni prišel iskat, naj se kmalu oglasi v župni pisarni. Sprejema se že takoj tudi naročnina za prihodnje leto. Letos je bilo v naši župniji 380 naročnikov in smo od lanskega leta napredovali za 58 članov. Prav bo, če tudi za prihodnje leto s številom članov te lepe družbe napredujemo!

Kdor rad bere lepe nabožne in druge slovenske katoliške liste, naj ve, da se te dni otvori v dvorani Rokodelskega doma čitalnica za take liste. Vstop je vsakemu prost, le vsak list naj pride potem nazaj v svoj predal. Tudi ni dovoljeno listov odnašati iz dvorane. V dvorani je tudi izboren radio, za morebitno okrepčilo pa samo brezalkoholne pijače. Poset čitalnice bodi vsem priporočen!

Znamenje Ecce homo, pred Hawlinom, ki je bilo letos lepo prenovljeno, razsvetljuje sedaj vedno le ena električna luč. Tisti, ki so svoj čas v to znamenje prinašali veliko svečave se temu kar ne morejo privaditi. Je to res kar tržiška posebnost, da lepo skrbimo za znamenja. Neka dobra gospa je dala napraviti za to znamenje 12 električnih sveč, ki bodo lahko gorele v namen darovalcev. Prirejeno bo tako, da bo za porabo električnega toka narejen poseben števec. Kdor bi želel, da gorijo sveče v njegov namen, bo kar določil

koliko sveč in koliko časa naj gori, pa bo za porabo toka dal primerno odškodnino. Narejeno bo tako, da bo lahko gorelo 3, 6, ali vseh 12 sveč. Do Božiča upamo, da bo ta stvar montirana. Navadne sveče prižigati v znamenju ni dovoljeno, ker dim preveč kvari lepo, obnovljeno slikarjijo.

Oznanila za december.

1. **Državni praznik ujedinjenja.** Ob 8. uri sv. maša in nato predpisane molitve.

4. **Sv. Barbara.** Ob pol 8. sv. maša pri svetem Andreju.

5. **Prvi petek v mesecu** z običajno pobožnostjo. Na predvečer skupna molitev svete ure v župni cerkvi od 7. do 8. ure zvečer.

6. **Sv. Nikolaj.** Ob pol 8. sv. maša pri svetem Andreju.

7. **II. adventna nedelja in prva nedelja v mesecu.** Pred 6. sv. mašo skupno sv. obhajilo za moše in fante, ki naj za adventni čas ne odlagajo prejem sv. zakramentov na zadnje dni.

8. **Zapovedan praznik Brezmadežne.** Ob 6. in 9. je sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 8. z enim. Ob desetih je slovesna peta sv. maša z leviti. Popoldne slovesne litanije Matere božje.

13. **Sv. Lucija,** druga patrona čevljarjev.

14. **III. adventna nedelja.** Ob 8. sv. maša za čevljarstvo zadrugo.

16. **Pričetek devetdnevnice na čast Rojstvu Gospodovem.** Vsak večer ob 7. sv. rožni venec in litanije Matere božje.

17. **Rojstni dan Nj. Vel. kralja Aleksandra.** Ob 8. sv. maša in nato predpisane molitve za kralja.

17., 19., 20. **kvaterni dnevi.** V sredo in soboto je zaukazan zdržek v jedi, a je dovoljeno jesti meso, v petek je pa strogi post.

21. **IV. nedelja v adventu, kvaterna nedelja.** Od 9. do 10. dopoldne se vrši pred izpostavljenim Najsvetejšim ura molitve za duhovnike. Pred cerkvi je pušča za reveže Vincencijeve konference. Popoldne: sv. križev pot, rožni venec in litanije.

24. **Vigilija Rojstva Našega Gospoda Jezusa Kristusa.** Strogi post, ki traja le do večerje, pri kateri je že dovoljeno jesti meso in se nasititi. Sklep devetdnevnice je ob 5. popoldne. Zvečer ob 11. so slovesne jutranjice z zahvalno pesmijo o polnoči. Nato slovesna peta sv. maša z leviti. Po polnočnici se deli sv. obhajilo. Spodobi se, da dotični, ki želi po polnočnici pristopiti k sv. obhajilu 4—6 ur pred polnočjo ne zaužije več nobene stvari.

25. **Rojstvo Gospoda Našega Jezusa Kristusa — Sveti dan.** Ob pol 6. se prično tri sv. maše, druga je z dvema blagoslovoma. Ob pol 8. je zopet pričetek treh sv. maš, druga je z blagoslovom. Ob pol 10. je tiha sv. maša. Ob 10. je slovesna peta sveta maša z leviti in z dvema blagoslovoma. Med 6. in 10. sv. mašo je običajno darovanje za moše in žene. Popoldne ob 3. so slovesne litanije Matere božje.

26. **Sv. Štāfan,** nezapovedan praznik. Po 10. sv. maši je blagoslov vode in soli.

27. **Sv. Janez,** apostol in evangelist. Ob 9. je orglana, farna sv. maša.

28. **Nedelja v osmini Rojstva Gospodovega in spomin nedolžnih otročičev.** Službe božje kot po navadi.

31. **Sv. Silvester.** Ob 6. orglana, farna sv. maša. Ob 4. popoldne slovesne litanije z zahvalno pesmijo za vse v letu 1930 prejete dobrote.

Ves advent je za zornice zjutraj ob 6. sveta maša z blagoslovom, orglana.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 7., vesoljna odveza 8. in 25.

Dekliška Marijina družba: shod, po katerem se vršijo tudi volitve družbenega predstojništva 14., skupno sv. obhajilo 28., ura molitve 21., dekliški večeri po oznanilu v cerkvi.

Fantovska Marijina družba: shod in skupno sv. obhajilo 8., drugi sestanki po oznanilu v cerkvi.

Marijina družba za žene: shod 21.

Marijini vrtec za dečke in deklice: po oznanilu v cerkvi. Slovesni sprejem 8.

Šolska mesečna sv. spoved: Meščanska šola 6., dečki osnovne 13., deklice osnovne šole 20., vedno popoldne ob treh in drugi dan po 8. sv. maši skupno sv. obhajilo.

Župnijska kronika za oktober.

Oktober v naši župniji rojenih: 5.

Oktober v naši župniji umrli:

1. **Zupan Katarina,** žena bivšega drvarja, rojena v Trstu 7. 4. 1849, umrla v Trziču 18, dne 23. oktobra.

2. **Pozvek Marija,** hčerka delavca, rojena v Trziču 2. 6. 1930, umrla v Trziču 37, dne 26. oktobra.

Oktober v naši župniji poročeni:

1. **Valjavec Leopold,** krojaški mojster, Trzič 125 in **Sušteršič Marija,** šivilja, Trzič 241, poročena 11. oktobra.

2. **Pavšek Jožef,** delavec, Slap 41 in **Lombar Jeddert,** delavka, Slap 91, poročena 12. oktobra.

3. **Čatović Alija,** usnjarski pomočnik, Trzič št. 3 in **Klemenc Ana,** delavka, Trzič št. 198, poročena 18. oktobra.

4. **Debeljak Janez,** čevljar, Trzič 30 in **Štrukelj Marija,** delavka, Trzič 241, poročena 25. oktobra.

5. **Ahačič Jakob,** delavec, Sv. Ana 34 in **Klemenc Margareta,** služkinja, Sv. Ana 6, poročena 26. oktobra.

Oktoberska poročila od drugod:

1. **Rotar Ana,** rojena v Trziču, dne 30. 7. 1899, poročena na Jesenicah z **Markireti Karlom.**

2. **Štefe Jožef,** rojen v Trziču 11. 3. 1899, poročen v Kranju 19. oktobra.

3. **Schubert Viljemina,** hči električarja se je rodila v ljubljanski bolnici 25. oktobra.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Trziču, Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Guido Rant, O. F. M. Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Srečko Magolič.